

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

20 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Victor Boico

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 18 iunie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2022, declarate de avocatul Andrei Beruceașvili în numele inculpatului Hariton Vlad, de avocatul Maxim Chișca și de inculpatul Iurie Memeț, în cauza penală în privința inculpaților

Memeț Iurie XXXX;

Hariton Vlad XXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 08.07.2020 - 18.06.2021,
instanța de apel: 02.09.2021 - 13.04.2022,
instanța de recurs: 21.07.2022 - 20.01.2023.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 18 iunie 2021, Memeț Iurie a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Hariton Vlad a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

De la inculpați s-a încasat, solidar, în beneficiul SRL „PapirCart&Co” prejudiciul material în sumă de 68.417,50 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Memeț Iurie, în perioada de timp cuprinsă între lunile noiembrie-decembrie 2019, prin înțelegere prealabilă, de comun

acord și împreună cu minorul Vlad Hariton, a.n. XXXX, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, în timp ce se aflau în sediul SRL „PapirCart”, amplasat pe str. XXXX din mun. Chișinău, asigurându-se de faptul că nu erau văzuți de nimeni și profitând de această circumstanță, au sustras pe ascuns un motor electric AGM 100, în valoare de 9.960 lei, un motor electric AIR 100 L în valoare de 6,396 lei, un motor electric MKD 100 L, în valoare de 11.004 lei, cablu KG 3*35 +1*10, în valoare de 10.720 lei, fir electric PVS 4*10 în valoare de 22.657,50 lei, cablu JZ-50014G, în valoare de 7.680 lei, cauzând părții vătămate SRL „PapirCart” un prejudiciu material considerabil, în mărime de 68.417,50 lei.

Minorul Hariton Vlad, a.n. 2002, în perioada de timp cuprinsă între lunile noiembrie-decembrie 2019, prin înțelegere prealabilă, de comun acord și împreună cu Memeț Iurie, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, în timp ce se aflau în sediul SRL „PapirCart”, amplasat pe str. XXXX din mun. Chișinău, asigurându-se de faptul că nu erau văzuți de nimeni și profitând de această circumstanță, au sustras pe ascuns un motor electric AGM 100, în valoare de 9.960 lei, un motor electric AIR 100 L în valoare de 6.396 lei, un motor electric MKD 100 L, în valoare de 11.004 lei, cablu KG 3*35 +1*10, în valoare de 10.720 lei, fir electric PVS 4*10 în valoare de 22.657,50 lei, cablu JZ-50014G, în valoare de 7.680 lei, cauzându-i părții vătămate SRL „PapirCart” un prejudiciu material considerabil, în mărime de 68.417,50 lei.

Instanța a reținut că inculpatul Memeț Iurie nu a recunoscut vina și a declarat că la data de 10.11.2019 a început lucrul de reparația a halei împreună cu Hariton Vlad, Chirilov Andrei, încă vreo 3 băieți și lucrătorii lui Buinovschi. Într-o zi, li s-a comunicat că s-au furat niște motoare. Acestea erau multe și poziționate peste tot. El nu a luat nimic, dar a văzut cum Chirilov a luat câteva motoare, de mai multe ori, punându-le în mașina sa și în rucsac.

Inculpatul Hariton Vlad nu a recunoscut vina și a declarat că a venit la lucru odată cu Memeț. După ce s-au finisat demolările, trebuiau să se apuce de tencuit, de reparație interioară. Diacenco Victor a comunicat că s-au furat niște motoare. El i-a spus ca a văzut că erau, dar nu a luat nimic. Motoarele acelea erau mai mult în spate, în tomberoane. Era o hală mare, dar era numai o intrare. A văzut când Chirilov pune motoarele în mașina lui Memeț. Memeț cu Andrei au descărcat niște genți. Motoarele din mașină erau din depozit. Pe Chirilov l-a văzut de vreo două ori, când acasă a descărcat și la depozit. Motoarele erau în depozit, înăuntru, în capătul încăperii, nu cunoaște de unde ei le luaseră.

Totodată, vina inculpaților este demonstrată integral prin procesele verbale de cercetare de la fața locului, declarațiilor martorului Chirilov Andrei că Memeț și Hariton au adus două motoare electrice pe adresa XXXX, declarațiile martorului Baltaga Igor că: „A mai avut 2 muncitori, ei personal i-au văzut pe băieți cum cărau motoarele și le aruncau în mașină la Iurie”, „Iurie pune ceva în mașină, dar el a spus

că nu știa ce încăreau în mașina lui”, declarațiile martorului Chirilov Andrei că: „... a auzit niște sunete, credea că a căzut cineva jos de pe scara de fier și a întors capul și a văzut un motor electric mare, după ce s-a ridicat, nu a observat cine primul a fost, ori Vlad ori Adrian, după l-a mutat într-o cutie când a venit dimineața la lucru motorul era, iar în timpul zilei deja a observat că nu este.”, „... când a urcat în mașină, în salon era un motor în spate...”, „... Vlad și cu Iurie au dat 2 motoare jos din mașină și au plecat mai departe...”, „...a observat că erau niște cutii mari de fier și Iura a scos niște cabluri jos de acolo...”, „El a văzut concret cum Vlad și Iurie erau sus și a văzut cum le-au dat jos din mașină”, „Vlad se lăuda că a vândut motorul cu 700 lei”.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că inculpații au comis o infracțiune mai puțin gravă, prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale, sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de până la 4 ani, că circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite, concluzionând că corectarea și reeducarea lor este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Ori, inculpații nu sunt încadrați în câmpul muncii și nu au un venit stabil pentru a executa pedeapsa cu amendă, iar aplicarea față de aceștia a pedepsei sub formă de închisoare este una prea dură având în vedere vârsta lor, că anterior nu au comis infracțiuni și sunt la prima abatere de la lege, iar aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității își va atinge scopul pedepsei penale de corectarea inculpaților și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către ei, precum și de alte persoane.

La fel, instanța a statuat că reprezentantul părții vătămate, Buinovschi Veaceslav, a fost recunoscut prin ordonanța procurorului, reprezentant al părții civile.

Din materialele cauzei rezultă că acțiunea civilă a fost depusă în baza prevederilor art. 219, 221 Cod de procedură penală, părții vătămate fiindu-i cauzată o pagubă materială prin fapta constatată de către instanța de judecată.

Potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă.

În ședința de judecată, reprezentantul părții vătămate Buinovschi Veaceslav a solicitat repararea pagubei materiale cauzată de inculpați în sumă de 68.417,50 lei.

Prin urmare, urmează a dispune încasarea acesteia în mod solidar de la Memet Iurie și Hariton Vlad în beneficiul lui SRL „PapirCart & Co”.

3. Avocatul Maxim Chișca a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Memet Iurie să fie achitat.

Apelantul a invocat că lipsesc probe directe ce ar confirma săvârșirea de către acesta a infracțiunii de furt, iar condamnarea se bazează doar pe declarații confuze și simple presupuneri.

Prima instanță a dat o apreciere critică exclusiv a declarațiilor inculpatului și poziției părții apărării, deși anume ele sunt coerente și consecvente, comparativ cu declarațiile părții vătămate Buinovschi V., care sunt contradictorii și confuze.

În acest sens și declarațiile martorilor Baltag I. și Chirilov A. sunt inconsecvente, confuze și incoerente.

3.1. A declarat apel și avocatul Andrei Beruceașvili, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Hariton Vlad să fie achitat.

Apelantul a invocat că probele cercetate în ședințele de judecată, prin prisma prevederilor art. 101 CPP, nu au dovedit în afara oricărui dubiu vinovăția inculpatului.

Nu a fost confirmat prin careva probe faptul existenței bunurilor care se pretind a fi furate de la SRL „PapirCart & Co”.

Cu certitudine a fost constatat faptul că de la SRL „PapirCart&Co” nu au fost sustrate careva bunuri materiale, or, aceste bunuri aparțin cu drept de proprietate persoanei fizice Buinovschi V., care nu a putut să prezinte careva acte ce confirmă proveniența motoarelor precum și valoarea acestora.

Martorul Chirilov A. a recunoscut că anume el a comis furtul motoarelor electrice din sediul SRL „PapirCart &Co”, care ulterior le-a dat la fier uzat, dar ilegal a fost eliberat de răspundere penală în schimbul declarațiilor mincinoase împotriva inculpatului Hariton V.

Declarațiile martorilor Baltaga I., Diacenco V. și Dercaci A. nu confirmă faptul participării inculpatului în comiterea infracțiunii, iar alte probe a vinovăției lui de către partea acuzării nu au fost prezentate instanței de judecată.

La urmărirea penală, procurorul a emis ordonanța de punere sub învinuire a lui Hariton V. la 06 mai 2020, adică când ultimul încă era minor.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 282 alin. (1) CPP, înaintarea acuzării învinuitului se face de către procuror în prezența avocatului, în decurs de 48 ore din momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire.

Iar conform prevederilor art. 478-480 CPP, participarea reprezentantului legal al bănuیتului, învinuitului, inculpatului minor în procesul penal este obligatorie.

În acest sens, procurorul nu a adus la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire a bănuیتului minor Hariton V. în termenul de 48 ore de la emitere.

Astfel, a încălcat prevederile art. 282 CPP, ceea ce la rândul său duce la nulitatea ordonanței de punere sub învinuire din 06 mai 2020, prin prisma prevederilor art. 251 CPP.

Această circumstanță în genere exclude posibilitatea tragerii inculpatului la răspundere penală.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2022, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpații au săvârșit infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, acțiunile inculpaților au fost corect încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane cu cauzare de daune în proporții considerabile.

Deși inculpații vina n-au recunoscut-o, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lor în comiterea infracțiunii imputate.

Prima instanță s-a bazat pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

declarațiile reprezentantului părții vătămate Buinovschi Veaceslav;

declarațiile martorului Baltaga Igor;

declarațiile martorului Diacenco Victor;

declarațiile martorului Chirilov Andrei;

declarațiile martorului Dercaci Andrian;

procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 24 ianuarie 2020, potrivit căruia obiectul cercetării îl constituie depozitul amplasat pe str. XXXX din mun. Chișinău, și anume locul de unde au fost sustrate bunurile ce aparțin SRL "PapirCart";

procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 28 mai 2020, acțiunea procesuală efectuată cu participarea martorului Chirilov Andrei, pe str. XXXX din sect. Ciocana, mun. Chișinău, unde martorul a indicat că la sfârșitul lunii noiembrie 2019, a venit pe adresa menționată împreună cu Memet Iurii și Hariton Vlad, aceștia au lăsat două motoare electrice.

Alegațiile apărătorilor prin care au invocat că inculpații nu și-au recunoscut vinovăția că nu ei au sustras bunurile și anume un motor electric AGM 100, în valoare de 9.960 lei, un motor electric AIR 100 L în valoare de 6.396 lei, un motor electric MKD 100 L, în valoare de 11.004 lei, cablu KG 3*35 +1*10, în valoare de 10.720 lei, fir electric PVS 4*10 în valoare de 22.657,50 lei, cablu JZ-50014G, în valoare de 7.680 lei, ce se aflau în sediul SRL „Papir Cart”, amplasat pe str. XXXX din mun. Chișinău sunt declarative, or, potrivit declarațiilor martorului Baltaga Igor „A mai avut 2 muncitori, ei personal i-au văzut pe băieți cum cărau motoarele și le aruncau în mașină la Iurie.”, „Iurie punea ceva în mașină dar el a spus că nu știa ce încărcău în mașina lui.”, declarațiile martorului Chirilov Andrei „...a auzit niște sunete credea că a căzut cineva jos de pe scara de fier și a întors capul și a văzut un motor electric mare după ce s-a ridicat nu a observat cine primul a fost ori Vlad ori Adrian, după l-a mutat într-o cutie când a venit dimineața la lucru motorul era, iar în timpul zilei, deja a observat că nu este”, „... când a urcat în mașină în salon era un motor în spate...”, „... Vlad și cu Iurie au dat 2 motoare jos din mașină și au plecat mai departe...”, „...a observat că erau niște cutii mari de fier și Iura a scos niște cabluri jos de acolo...”, „El a văzut concret cum Vlad și Iurie erau sus și a văzut cum le-au dat jos din mașină”, „Vlad se lauda că a vândut motorul cu 700 lei”, care colaborează cu alte probe și anume prin procesele-verbale efectuate la faza de urmărire penală, și anume procesul-verbal de cercetare de la fața locului, cât și procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii.

Totodată, nerecunoașterea vinei de către inculpați reprezintă o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CtEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Astfel, poziția inculpaților susținută în prima instanță, potrivit căreia ei nu recunosc vina în comiterea infracțiunii este una declarativă și formală, exprimată cu scopul de a evita răspunderea penală.

Prima instanță corect și întemeiat a respins argumentele apărării privind achitarea inculpaților deoarece probele cercetate în ședința de judecată dovedesc cu certitudine vinovăția acestora în comiterea infracțiunii încriminate.

Solicitarea apărării de achitare a inculpaților de sub învinuirea adusă, nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției lui Memeț Iurie și Hariton Vlad în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal.

La fel, este declarativ argumentul apărării că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost administrate suficiente probe ce ar dovedi comiterea de către Memeț I. și Hariton V. a infracțiunii incriminate, or, dimpotrivă, întreg ansamblul probatoriu al cauzei penale indică la culpabilitatea lor.

Referitor la argumentul invocat de partea apărării în privința aprecierii declarațiilor martorului Chirilov A. este neîntemeiat, or potrivit art. 101 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Prin urmare, declarațiile martorului Chirilov Andrei este o probă pertinentă, concludentă care colaborează cu alte probe reținute supra, prin care se constată vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate lor.

Referitor la nulitatea ordonanței de punere sub învinuire a lui Hariton Vlad din 06 mai 2020, este neîntemeiată, or conform art. 282 alin. (1) Cod de procedură penală, înaintarea acuzării învinuitului se va face de către procuror în prezența avocatului în decurs de 48 de ore din momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire, dar nu mai târziu de ziua în care învinuitul s-a prezentat sau a fost adus în mod silit.

Potrivit materialelor cauzei s-a atestat că procurorul a emis ordonanța de punere sub învinuire a lui Hariton Vlad la 06 mai 2020, iar la 25 iunie 2020, învinuitul cu apărătorul său, V. Cojocaru s-au prezentat la organul de urmărire penală și în aceeași zi i-a fost înaintată învinuirea.

La fel, este neîntemeiat și faptul că la înaintarea învinuirii urma să fie prezent și reprezentantul legal, or la data când i-a fost înaintată învinuirea, Hariton Vlad nu mai era minor.

Referitor la motivele invocate în cererile de apel precum că sentința este nefondată, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece sentința este una argumentată, inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocaților în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele apelurilor declarate, totodată repronunțarea asupra argumentelor apelului nu poate duce la casarea sentinței contestate, or potrivit practicii CtEDO (*Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011*), Curtea a specificat că, „ (...) este adevărat că decizia a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe.

Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de

recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CtEDO”.

În situația în care, instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*).

Astfel, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, de motivul acestora, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, anterior nu au fost trași la răspundere penală, de faptul că Hariton Vlad la data comiterii faptei era minor, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și de condițiile de viață ale acestora - la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, nu sunt angajați în câmpul muncii. Pedeapsa numită inculpaților este una echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

Din materialele cauzei rezultă că acțiune civilă a fost depusă în baza prevederilor art. 219, 221 Cod de procedură penală, astfel părții vătămate i-a fost cauzată o pagubă materială prin fapta constatată de către instanța de judecată.

Prin urmare, instanța de fond întemeiat a pus în sarcina inculpaților suma de 68.417, 50 lei, cu titlu de prejudiciu material, pe care a încasat-o în mod solidar de la Memet Iurie și Hariton Vlad în beneficiul lui SRL „PapirCart & Co”.

5. Avocatul Maxim Chișca a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că condamnarea lui Memet I. nu are la bază probe directe ce ar confirma săvârșirea de către acesta a infracțiunii de furt, ci se bazează doar pe declarații confuze și simple presupuneri.

Prima instanță a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, manifestat prin limitarea arbitrară a dreptului la apărare efectivă, limitarea accesului la „tribunal”, prin lăsarea fără examinarea argumentelor juridice ale părții apărării, încălcarea principiului imparțialității.

Ori, prima instanță a dat o apreciere critică exclusiv a declarațiilor inculpatului și poziției părții apărării, deși anume ele sunt coerente și consecvente, comparativ cu declarațiile părții vătămate Buinovschi V., care sunt contradictorii și confuze.

Prin urmare, prima instanță și-a motivat soluția pe probe nepertinente, neconcludente, neveridice și deseori nule. În acest sens, declarațiile martorilor Baltag I., Chirilov A. și ale părții vătămate Buinovschi V., s-au dovedit a fi inconsecvente, confuze și incoerente. Declarațiile date la faza urmăririi penale de către partea vătămată Buinovschi V., conțin divergențe esențiale în raport cu cele făcute în cadrul examinării cauzei de către instanța de fond.

În drept, recursul, este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Andrei Beruceașvili, solicitând casarea deciziei menționate, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Recurentul a indicat că în cadrul cercetării judecătorești nu a fost confirmat prin careva probe concludente și pertinente faptul existenței bunurilor care se pretind a fi furate de la SRL „PapirCart & Co”.

În această ordine de idei, cu certitudine a fost constatat faptul că de la SRL „PapirCart&Co” nu au fost sustrate careva bunuri materiale, or, aceste bunuri materiale aparțin cu drept de proprietate persoanei fizice Buinovschi V., care fiind sub jurământ, a comunicat instanței proveniența motoarelor, însă nu a putut să prezinte instanței careva acte ce confirmă proveniența motoarelor precum și valoarea acestora.

În ședința de judecată, martorul Chirilov A. a recunoscut că anume el a comis furtul motoarelor electrice din sediul SRL „PapirCart &Co”, care ulterior le-a dat la fier uzat. Deci, în mod ilegal a fost eliberat de răspundere penală în schimbul declarațiilor mincinoase împotriva inculpatului Hariton Vlad.

Declarațiile martorilor Baltaga I., Diacenco V. și Dercaci A. nu confirmă faptul participării inculpatului în comiterea infracțiunii, iar careva alte probe a vinovăției inculpatului de către partea acuzării nu au fost prezentate instanței de judecată.

Procurorul nu a adus la cunostință ordonanța din 06 mai 2020, de punere sub învinuire a bănuțului minor Hariton V. în termenul de 48 ore de la emitere.

Astfel, a încălcat prevederile art. 282 CPP, ce duce la nulitatea ordonanței de punere sub învinuire din 06 mai 2020, prin prisma prevederilor art. 251 Cod de procedură penală. Această circumstanță în genere exclude posibilitatea tragerii inculpatului la răspundere penală.

Minoratul inculpatului nu a fost reținut ca circumstanță atenuantă excepțională, Hariton V., fiind condamnat la aceiași pedeapsă ca și persoana majoră Memeț I.

În drept, recursul, este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursurile nominalizate sunt fondate în drept pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 5., 5.1 din decizie*).

Totodată, în recursurile respective, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârilor atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi, în asemenea caz, cea corectă, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5., 5.1 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale avocaților cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurenți.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.1 din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile reprezentantului părții vătămate Buinovschi V., martorilor Baltaga I., Diacenco V., Chirilov A. și Dercaci A., procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 24.01.2020, procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 28.05.2020, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile inculpaților, instanța de apel pronunțându-se motivat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, deci, faptelor săvârșite fiindu-le dată o încadrare juridică corectă.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CtEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CtEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile ordinare sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei privind învinuirea înaintată inculpaților (*pct. 5., 5.1 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele și circumstanțele cauzei în

conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propun apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile vizate au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpaților au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Andrei Beruceașvili, Maxim Chișca și de inculpatul Iurie Memeț, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2022 în privința inculpaților Memeț Iurie XXXX și Hariton Vlad XXXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 27 ianuarie 2023.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Victor Boico

